

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010150
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5820010150.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha prejednal sťažnosť I. R. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6Nt/12/2020 zo 7.7.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6Nt/12/2020 zo 7.7.2020 a u k l a d á okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 446 ods. 1 Tr. por. a § 74 ods. 1 Tr. zák. zmenil formu ochranného psychiatrického liečenia uloženého I. R. z ambulantnej formy na formu ústavnú.

Ďalším výrokom podľa § 448 ods. 1 Tr. por. návrh I. R. na prepustenie z ochranného liečenia zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť I. R., ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V sťažnosti uviedol, že rozhodnutie okresného súdu nepovažuje za správne. Súd oprel svoje rozhodnutie o skutočnosti, ktoré neboli dôveryhodne preukázané. Poukázal, že medzi ním a ošetrojúcou lekárkou MUDr. Q. došlo k strate dôvery. Lekárka nepostupuje v súlade s jeho záujmom, ale koná na základe podnetov jeho matky. Z dôvodu možnej zaujatosti podal voči lekárke sťažnosť na úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Prvostupňový súd rozhodol výlučne na podklade nepodložených tvrdení navrhovateľky MUDr. Q.. Poukázal, že lekárka MUDr. Q. neoprávnene komunikuje jeho zdravotný stav s jeho matkou, napriek tomu, že na to nedal súhlas. Z výpovede navrhovateľky nevyplýval ani jeden konkrétny dôkaz, ktorý by odôvodňoval záver, z ktorého by bolo preukázané, že by mohol byť voči sebe alebo voči okoliu nebezpečný. Neboli zistené žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že by nedodržiaval liečebný režim a keďže sa cíti dobre, žiadal o ukončenie ochranného liečenia. Počas doby desiatich rokov, keď mu bolo uložené ochranné liečenie, sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania. Snaží sa viesť riadny život. Súd mal podľa neho pribrať do konania znalca, ktorý by objektívne posúdil jeho zdravotný stav a zodpovedal otázku, či u neho pretrváva potreba ponechať ochranné liečenie a v akej forme. Posledné znalecké skúmanie sa u neho realizovalo pred viac ako piatimi rokmi a závery z tohto znaleckého skúmania nie je možné považovať za aktuálne v tomto konaní. Z vyjadrenia navrhovateľky MUDr. Q. na verejnom zasadnutí je zrejmé, že prevažná časť informácií, ktoré prezentovala, pochádzajú najmä od jeho matky, pričom sú to informácie neoverené, nepravdivé a domnieva sa, že dochádza k neobjektívnemu posudzovaniu jeho zdravotného stavu. Taktiež žiadnym relevantným spôsobom neboli preukázané tvrdenia, že jeho správanie je nepredvídateľné. Ani v odôvodnení súd nekonkretizoval na základe čoho ustálil, že boli u neho popisované a udávané opakované vyhrážky. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť bola podaná v

zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a že tejto je potrebné vyhovieť, nakoľko v predmetnom konaní boli podstatným spôsobom porušené práva I. R. na obhajobu.

Zo spisu vyplýva, že I. R. trpí duševným ochorením - schizofréniou, pričom ide o závažné duševné ochorenie. Je teda zrejme, že I. R. trpí závažným duševným ochorením, pre ktoré mu bola aj nariadená psychiatrická liečba. Nepochybne ide teda o psychiatrického pacienta.

Zo spisu je zrejme, že I. R. po vytýčení verejného zasadnutia na okresnom súde písomne požiadal okresný súd o pridelenie právneho zástupcu, nakoľko ako uviedol je neznalý právnych zákonov. Ako vyplýva zo spisu prvostupňový súd o takejto žiadosti žiadnym spôsobom nerozhodol. Na túto skutočnosť poukázal aj I. R. na verejnom zasadnutí dňa 7.7.2020. Pokiaľ ide o vyjadrovanie I. R. v konaní pred okresným súdom z vyjadrenia prokurátora v konečnom návrhu je zrejme, že tento považuje návrhy I. R. za perzekučné bludy. Taktiež prokurátor poukázal, že celkový prejav I. R. nasvedčuje vyjadreniam lekárky o jeho aktuálnom duševnom stave.

Zo spisu je zrejme, že okresný súd až na základe ďalšej žiadosti I. R. po svojom rozhodnutí tomuto ustanovil z dôvodu § 40 ods. 2 Tr. por. obhajcu. Ustanovenie obhajcu prvostupňovým súdom až po vykonaní verejného zasadnutia a rozhodnutia vo veci považuje krajský súd za nedostatočné, nakoľko podľa názoru krajského súdu boli splnené podmienky na povinnú obhajobu u I. R. už od začiatku konania pred prvostupňovým súdom.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že v zmysle § 38 ods. 1 písm. d) Tr. por. musí mať odsúdený obhajcu vo vykonávacom konaní, v ktorom sa rozhoduje na verejnom zasadnutí, ak sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

Keďže I. R. je psychiatrický pacient, ktorý trpí závažným duševným ochorením a ktorého prejavy na verejnom zasadnutí aj sám prokurátor označil za perzekučné bludy, existuje nepochybne pochybnosť o jeho spôsobilosti sa náležite obhajovať, čím sú nepochybne splnené zákonné podmienky na povinnú obhajobu v zmysle § 38 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Nakoľko I. R. v konaní pred prvostupňovým súdom nemal obhajcu, hoci obhajcu mal mať, došlo podľa názoru krajského súdu k podstatnému porušeniu jeho práva na obhajobu. Preto konanie pred prvostupňovým súdom nemožno považovať za zodpovedajúce zákonu a taktiež z tohto dôvodu ani napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Keďže I. R. už v súčasnej dobe má ustanoveného obhajcu bude potrebné, aby prvostupňový súd vykonal verejné zasadnutie v predmetnej veci od začiatku za účasti obhajcu I. R..

Pretože na dôkazy vykonané pred prvostupňovým súdom nemožno prihliadať a verejné zasadnutie bude musieť byť vykonané od začiatku, krajský súd nepovažuje v tomto štádiu konania za potrebné sa vyjadrovať k sťažnostným námietkam I. R..

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.